

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap IX. Jesus ab Herode remissus ad Pilatum nudatur, & flagellis
crudelissimè laceratur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

DOMI-
NICAE
PASSIO-
NIS EK-
PLICA-
TIO.

alba ac contemptibili veste velut
stolidus despectus est.

CAPUT IX.

*Iesus ab Herode remissus ad Pila-
tum nudatur, & flagillis crude-
lissimè laceratur.*

1. Iudæi furore, non iure contra Christum agunt; Pilatus eum conatur dimittere, sed Iudæi Barabbam praeferentes, Christum ad crucem de-
poscunt.
2. Traditur ergo Christus tortoribus flagellan-
diu. Admirabilis hęc patientia Domini condem-
nat irrefrenatam crudelitatem nostram.
3. Christum ab impijs satellitibus nudatur, co-
lunnae alligatur, flagellu caditur: in totum cor-
pus ipsius faciunt tortores.
4. Quam horrendus fuerit hic cruciatus, quan-
to amore nostri à Christo toleratus! Numerantur
vulnera flagellationu.
5. Excitatio ad compassionem.
6. Ad laudandum & amandum, ipsi nos con-
formandum.
7. Imago mostissima Christi flagellu dilacera-
ti, amanti anima objecta.

1.
Furor &
rabies Iu-
deorum
contra
Dominu.

HINC jam crudelissimi Judæi
Christum ad Pilatum redu-
xerunt, denuoq̄ue suas in eum
acculationes acerrimè intende-
runt, quò mortem illi adferrent:
rursuq̄ue horrendis clamoribus
Pilatum obruere moliebantur,
quandoquidem nullam ratione,
æquitatem, vel causam adversus
Dominum proferre poterant. Ita-
que vociferando veritatem op-
pressere, rationem obnubilârunt,
iustitiæ obscuritatem attulere.
Ceterum Pilatus, cum adverteret
solâ invidiâ Judæos adduci, ut
Iesum neci dare appeterent, &
Herodem similiter nullam in eo
mortis causam invenisse; nihil
intentatum reliquit quo Domi-
num liberaret. *Et quia ratione*

Iuc. 23.
Mat. 27.
Pilatus
conatur
innocen-
tem di-
mittere.

Judæi placari non poterant, scilicet
scitatus est ex eis, si eum, pro con-
cesso ipsis privilegio, ad Pascha-
lis solemnitatis honorem, dimit-
ti vellent. Sed omnium una voce
exortus clamor est, Barabbam se-
velle. O ingens cæcitas, & insa-
tiabilis ferocitas Judæorum! Ô
infelix permutatio! lupum præ-
agno elegerunt; scelestum & odi-
bilem nebulonem, præ justo &
innocente homine; impium de-
nique & latronem, præ viræ au-
ctore. Quæsit deinde Pilatus,
quid de Jesu faceret. Et illi fremitu
horrissono clamabant: *Crucifige,
crucifige eum. Pilatus respon-
dit: Regem vestrum crucifigam?
Quid enim mali fecit? Nullam cau-
sam invento in eo.* Verum, quò ar-
dens furia vestra, & livor viru-
lentus temperetur, & sitis cruen-
ta non nihil restinguatur, etiam
sine causa, contra mentem meam
tamen, eum castigabo, corripi-
amq̄ue: ut vel sic compuncti, im-
meritam & innocentem illius
mortem appetere desinatis. Tunc
itaque Pilatus Christum suis tra-
dit ministris & tortoribus, ut eum
flagellarent.

Iudæi
malunt
Barab-
bam, quã
Christum
sibi libe-
rum do-
nari.

Iesum
postulans
ad Cru-
cem.
Luc. 23.
Ioan. 19

Veni nunc, ô anima mea, ge-
mebundo corde, & vide uti spon-
sus tuus Iesus, cæli gloria, immi-
tissimis traditur manibus vilium
servulorum, quò sævam in eo ex-
pleant malitiã suam. Vide ut
sanguinariis illis facultas detur
& potestas, purissimum, nobilissi-
mum, floridum & virgineum
corpus illud discerpenti, regium-
que

2.
Flagel-
landus
Dominus
tortori-
bus datus
à Pilato.

DOMI-
NEGAE
PASSIO-
NIS EX-
PLICATA
TIO.

Philip. 2
Admi-
randa
Domini
patientia

Damnat
irresigna-
tam cer-
vicostiam
hu-
mana in-
obedien-
tia, pra-
sertim in
Religiosis
hominibus.

que diffundendi cruorem. Aspice quam spontè, quam benignè, quam humiliter Dñs dominorū, abjectis illis sordidisque mancipiis sese tradit ac subiicit, omnè in se malitiam illorum crudelemque tyrannidem expleri sinens, factus obediens caelesti Patri usq; ad mortem. Nec unquam aperuit os suū benedictum ad maledicendum conquerendumve, nec manus pro sui ultione extendit, nec faciem mutavit ad iram seu indignationem; sed benignè totum corpus suum tortoribus exposuit. Attendite hæc, quotquot estis cervicosis, elati, superbiq; Religiosi, qui fictam quamdam extrinsecus præfertis speciem obedientium, ac verè religiosorum hominum: intrinsecus autem prorsus irresignati, morosi, propriæque voluntati dediti estis; quibus diuturnior pax non est, quam dum facere vel habere vobis permittitur, quod libenter facitis habereque desideratis. Sed quæso advertite, quam ultrò se Christus ad mortem obrulerit, quantoque cum affectu acerbum passionis suæ calicem aggressus sit, licèt illum tantopere natura ejus horreret. Itaque ex ipso exemplum capite, elatamque ac rigidam cervicem vestram subter divinam correctionem, & subter Dei ac Superiorum vestrorum (qui Dei erga vos vicem gerunt) mandata submitte: certi, quòd quidquid contemptus ac rebellionis à vobis Prælati vestri acceperint, id in

ipsum Deum Optimum Maximum redundare.

Hinc jam lictores ac satellites Præsidis furibundi, Christum rapientes, vestibus illi ferociter detractis, ipsum cæli creaturarumque omnium conditorem, qui cælum nubibus operit, & cunctis esse largitur, inverecundè nimis denudârunt. Itaque stabat illic speciosissimus & elegantissimus mortalium omnium, virgineo affectus pudore, in innocentia simplici. O quanta crux erat honestissimo cordi illius, quòd tam turpiter nudatus coram vilibus illis scurris assistere cogebatur! Deinde tam inclementer ad columnam eum ligaverunt, vt (quæ admodum legitur) caro illius funderet: tanta erat teneritudo & mollicies naturæ illius. Quin & hoc scriptum reperimus, præ crudeli illa funium constrictione, sanguinem ex digitorum unguibus erupisse. Id verò ea de causa fecerunt, ne ex eorum manibus elaberetur, quandoquidem maleficum & impostorem eum habebant. Post hæc immites illi elegantissimumque sacratissimumque Christi corpus tam inhumaniter dilacerârunt, vulneribusque undique inflictis exarârunt, & tam virgis quam aliis terribilibus flagellis, (quæ invidio corde suo invenire poterant) discerperunt, ut totus sibi ipsi dissimilis esset, universo corpore ejus sanguine perfuso, & cruentis scatente vul-

ne-

3.
Redundatur
Iesus ab
impis satellitibus, ut
flagru
cedant.

Ad con-
lumnam
inhumaniter
al-
ligatur.
O cristu
hypocri-
patis pro
devota
anima,
Christi
sponsa!

Virgibus
flagru in
clementer
discerperunt.

DOMINICAE
PASSIONIS
EXPLICATIO.
Id est per
suum corpus
verum re-
verentissimum
et florum
sissimum.

neribus. Neque enim cutem dumtaxat illius virgis disciderunt, sed etiam sacratissimam carnem ejus inhumanis discerpere cruciatus, adeoque dilaniarunt, ut omne ejus corpus ceu excoriatum videretur, malignis illis vulnus addentibus vulneri, poenam poenae, dolorem dolori. Cumque jam dorsum illius tam crudeliter dilacerassent, ut non nisi sanguinem videre esset & vulnera; eum solventes, dorso ad columnam (ut quidam affirmant Doctores) reliigarunt, manibus supra caput simul alligatis. Tum vero sacrum ejus ventrem, quo prius columnam attigerat, necdum admodum laesum, de integro vulneribus crebris affecerunt, consideruntque, uti prius dorso fecerant. Et hi forsitan recentes fuere carnifices, qui suam non minus quam priores in Dominum evomere crudelitatem.

4.
Cruciatu
hic
flagellatio-
nis
suis
miserabiliter
vendit.
* Bona-
ventura
vulnera
Christi
5000. fu-
isse ait;
alii plu-
ra nu-
merant.

Cogitemus hic, obsecro, quantum senserit cruciatum Dominus Jesus, cum vincula, carni ejus jam inserta, evellerentur, rursusque injicerentur extracta, ac denuo inhumaniter ipse sauciaretur, verberibusque conficeretur. * S. Bonaventura ait, plusquam quinque millia vulnerum hic Christum excepisse. Nimirum adeo hic deformis & miserabilis effectus est, ut non solum ministri verberando, sed homines etiam aspiciendo defatigarentur. Atqui nihilominus Benignissimus Salvator noster stabat illic pleno cum affe-

ctu & ardentissima charitate omnem hanc afflictionem & poenam pro nostris peccatis patientissime sufferens, elegansque ac floridum corpus suum caelesti Patri pro salute nostra desiderabunde offerens hostiam vivam. Enimvero numquam tanta salutis nostrae causa perpessus est, quin plura pati desideraret in gloriam Patris; utque nobis incomprehensibilem & ardentissimum cordis sui amorem testatum redderet, & re ipsa quam evidentissime declararet. * Nihil quidem jam sanum & integrum in illius relictum erat corpore: & integer adhuc ac indistractus in eo perseverabat affectus majora patiendi. Flagella tortorum totum ejus corpus crudeliter lacerarant: & amor nihilominus cor ipsius in patientia servabat illaesus. Iam ministri pene flagellando defecerant: & Christus secundum affectum necdum fatigatus erat. Ubertim sanguis ejus pretiosus ex membris omnibus ad peccatores defluebat in terram: & spiritus ipsius per gratitudinem erigebatur ad Patrem in caelum. Sacrum illius corpus ictibus peccatorum subfacebat, purpureoque cruore tingebatur: & preces cordis ejus per Angelos ad Patrem in caelestia ferebantur. Dorsum, & caro, ac sanguis ipsius defluebat: sed sursum tendebant gemitus & ignita desideria, quibus omnem hanc afflictionem Patri pro cunctorum offerebat salute mortalium. Et

Quanto
amore
Christus
hunc cru-
ciatum
pro nobis
perpessus
est.

* Obser-
vabit pi-
us Do-
minicae
Passio-
nis me-
ditator
antithe-
ta ista
devotissi-
ma
torum
acerbo-
rum car-
nis ob-
flagella-
tionem,
& dulci-
um de-
siderio-
rum cor-
dis, ob-
cupidi-
tatem
non ma-
gis ama-
di, &
plura p-
nobis
parien-
di; quae
hic non
tantum
in Chri-
sto fla-
gellato.

quam-

DEMI-
NICAE
PASSIO-
NIS EX-
PLICA-
TIO.

quamvis tam inhumanis undiq;
corruptus esset doloribus, ut, ob
naturæ complexionisque excel-
lentiam ac teneritudinem, quili-
ber ictus cor illius penetraret; a-
deo nihilominus voluntas ejus &
Deo & hominibus subiecta erat,
fervensque desiderium Patris ex-
actioni satisfaciendi & redimen-
di hominem tam immodicum*
in eo fuit, ut amore victus con-
queri non posset. Neque enim
aliud poterat, quam amare, & ob
amorem pati.

* O il-
limita-
tum a-
moris
Christi
deside-
rium in
patien-
do pro
nobis!

5.

Ad sine-
ram com-
passionem
exhorta-
tio.

O anima mea, & quotquot
Deum amatis, qui pretioso San-
guine Christi Iesu redempti, & à
peccatis vestris abluti estis, veni-
te, & interno cum dolore videte
quanta fecit Deus animabus no-
stris. Quòd si ista non compun-
gunt, aut certè non commovent
corda nostra, humili querimonia
coram Deo fateamur nos ferro ac
lapidibus duriores esse. Piè inge-
miscamus & suspiremus, sed non
desperemus. Quæso aspiciamus,
ut Rex gloriæ pro nostris hic sce-
leribus vulneratus & deformis
effectus est. Vide, ò homo, si do-
lor ullus hisce doloribus ejus pos-
sit æquiparari. Atqui plura adhuc
pati paratus est. En pro peccatis
tuis libens etiam mortem exci-
piet, sanguinemque suum ad ex-
tremam usque guttulam effun-
det. Sed & ipsum cor suum tui
causa confodi sinet, ut illud tibi
patefaciat, nimiumque suum de-
clarer amorem.

6.

Ad Do-

O! qui umquam immensæ hu-

jus charitatis oblivio nos capere
potest? Mirum sanè est, corda no-
stra non prorsus liquefieri præ-
flagrantissima hac dilectione. Et
quomodo umquam ab ejus laude
atque gratiarum actione cessa-
mus? Quomodo aliquid amare
velle possumus præter eum, cujus
tanta est erga nos amoris* intem-
perantia? Aut qui in ullam aliam
curam incumbere liber, quam ut
charitati huic qualemcumque a-
moris vicem reddamus? Cur re-
cusamus vel guttulam unam myr-
rhæ acerbioris degustare causâ
illius, qui sese totum propter nos
in ipsum amarissimum passionis
pelagus immergi passus est? Qui
umquam grave nobis esse potest,
animo commemorare illius pas-
sionem, quam ipse propter nos
admodum libenter sustinuit? O
Iesu dulcissime! quæ cor tuum
vicit pietas, quæ illud chari-
tas absorbit, ut pro vilissi-
mis peccatoribus tam acerbam
tamque ignominiosam volueris
subire passionem* Ad redimen-
dum hominem satis utique esse
poterat (propter excellentiam ac
dignitatem tuæ personæ) vel u-
nam pretiosi Sanguinis guttu-
lam effudisse: sed ut nobis tuum
effluentissimum prorsusque im-
mensum amorem (quo nos com-
plecteris) indicares, te ipsum to-
tum abjecisti, totum exposuisti,
totum tam horrendum in modum
pene in nihilum redigi permili-
sti, atque pro peccatis nostris se-
cun-

minum
Iesum
laudant
dam, a-
manant,
& per
confor-
mitatem
imitan-
dam.

* Ma-
gnitu-
dinem
& excel-
sum a-
moris
atque
mensu-
ram su-
perflu-
entem
vocat
hic & a-
libi in-
tempe-
rantiam

* Copio-
sa apud
Christum
redem-
ptio. Vi-
de D.
Thomam
3. p. q. 1.
art. 2. &
ibidem
Schola-
sticos.

DOMINICANIS EXPLICITIO. cundum rigorem iustitiæ satisfacere voluisti.

Inde jam Salvatore nostro tam dire flagellis cæso & cruentato, ut nulla pars in omni illius corpore salva permaneret, essetque corpus ejus non nisi vulnus ubertim promanans, ita ut cunctis esset aspectu horribilis; à columna absolutum, nudum & sanguinem fluentem, circumdlexerunt ad quærendum vestes illius; quas, dum eam exuerant, præ ira & malicia per atrium sparserant. Consideremus, quæso, quam miserandum in modum amabilis Iesus illic incederet doloribus plenus, præ frigore tremebundus, & sanguinem manans, adeo ut singula quæque vestigia roseo suo signaret cruore. Alpice nunc, ô anima divino ardens amore, aspice, inquam, intima cum compassione, ut afflicti est dilectus tuus. Ipsa quidè peccasti: & Christus atrociter luit pœnas tuas. Ipsa concupiscentiis carnis obsecuta es: & Christus carnem & sanguinem suum pro tuis erratis ac sceleribus tam inhumanis cruciatibus afficienda tradidit.

CAPUT X.

Iesus chlamyde coccinea vestitur, spinis coronatur, nugatorie salutatur, conspuitur & cæditur.

1. Induitur Dominus coccinea veste, & sermo dines: coronatur, & arundo pro sceptro datur.
2. Spina ista peccata nostra representant.
3. Fuit hæc corona ex juncis marinis, mille aculeatæ spinas habens. Miseranda species Regis no-

stri tali sermo coronati.
 4. Denuò conspuitur, contunditur, ridicula geniculatione adoratur, caput arundine percussitur.
 5. Hinc colligat fidelis anima, quanta sit gravitas peccatorum, quæ causam præbuerunt in cruciatibus.

PORRO cum se Dominus post diram illam sui flagellationem, resumptis vestibus, humiliter indueret, consilia inter se egerunt satellites diaboli, dicentes: Seducitor iste Regem se professus est, itaque coronemus eum ut Regem. Moxque tota cohorte in Prætorium coacta, Iesum illum adduxerunt, ut coram omnibus illis ludibrio & conemptui haberetur, sicque majori pateret confusione. Ubi jam denuò vestes, quas vix bene induerat, multa cum ferocitate ei abstraxerunt, vestemque purpuream seu coccineam circumdederunt. Deinde coronam è spinis contextam, loco Regii diadematis, sancto illius capiti impresserunt, data ei, sceptri vice, arundine in manum: flexisque genibus irridiculè eum adorabant, dicentes: Ave Rex Judæorum, & dabant ei alapas.

Egredimini & videte filie Sion, verum Regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua in die letitiæ cordis ejus. Verè dilexit nos, & languores nostros ipse portavit. Quæso, cum compassione non vulgari eamus visum, quàm horribiles hic pro peccatis nostris cruciatus Filius Dei pertulerit. Alta ex imo pectore tra-

1.
 Vestis coccinea; spinea corona; & de arundine scriptum. Mar. 15. Mat. 27.

Ioan. 19.
 2.
 Cant. 3.
 Spina ista tu representantur peccata nostra. Isa. 52.